

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายจิรนิติ หะวานนท์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๓/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ๒/๒๕๖๘

วันที่ ๘ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { ศาลอุทธรณ์ภาค ๗

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคสาม และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือไม่

ความเห็น

คดีนี้ ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งศาลชั้นต้นพิพากษาว่า มีความผิดตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ฐานปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำทะเลสาบ หรือทะเลภายในน่านน้ำไทยโดยไม่ได้รับอนุญาต และฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๑๘ ทวิ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙๗ วรรคหนึ่ง ให้จำคุก ๒ เดือน ปรับ ๒๕๐,๖๐๐ บาท และปรับวันละไม่เกินตารางเมตรละ ๕๐ บาท ของพื้นที่ ๔๙๙.๒ ตารางเมตร นับแต่วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ จนถึงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๗ จำเลยอุทธรณ์และโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๙

เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ เป็นบทบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของประชาชนว่า กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย ทั้งต้องมีผล

ใช้บังคับเป็นการทั่วไป มาตรา ๒๗ วรรคสาม เป็นบทบัญญัติกำหนดหลักแห่งความเสมอภาคของบุคคล และห้ามเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือเหตุอื่นใด ส่วนมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติเพื่อเป็นหลักประกันสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาว่า บุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำความผิดมิได้ สำหรับพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้น้ำ ของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทยหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า” มาตรา ๑๑๘ บัญญัติว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ หรือผู้ใดได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๗ แล้วปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับโดยคำนวณตามพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งอื่นใดในอัตราไม่น้อยกว่าตารางเมตรละหนึ่งพันบาทแต่ไม่เกินตารางเมตรละสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องระวางโทษปรับรายวันวันละไม่เกินตารางเมตรละสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าท่าตามมาตรา ๑๑๘ ทวิ วรรคหนึ่ง หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง โดยคำนวณตามพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว” มาตรา ๑๑๘ ทวิ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ หรือผู้ใดได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๗ แล้วปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต ให้เจ้าท่ามีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดดังกล่าวรื้อถอนหรือแก้ไขอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นให้เสร็จสิ้นโดยถูกต้อง ภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใด ให้เจ้าท่าปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ ณ อาคาร หรือสิ่งอื่นใดนั้น” มาตรา ๑๑๘ ทวิ วรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อพ้นระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดดังกล่าว ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าท่า ให้เจ้าท่ามีอำนาจรื้อถอนหรือแก้ไขอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นได้ทันที และห้ามมิให้ ผู้ใดใช้อาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนจนกว่าจะได้รื้อถอนหรือแก้ไขแล้วเสร็จ โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทั้งหมดของเจ้าท่า

ในกรณีที่ต้องรื้อถอนเพียงบางส่วน หากการรื้อถอนนั้นมีผลให้ส่วนที่ไม่ต้องรื้อถอนได้รับความเสียหายด้วยประการใด ถ้าการรื้อถอนนั้นได้กระทำตามวิธีที่วิญญูชนพึงกระทำแล้ว เจ้าท่าไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายดังกล่าว” มาตรา ๑๑๘ และมาตรา ๑๑๘ ทวิ มีการแก้ไขโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๐ ปรากฏเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ประการหนึ่งว่า โดยที่ในปัจจุบันมีการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตเพิ่มมากขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติสำหรับเจ้าท่าในการดำเนินการเกี่ยวกับอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ปลูกสร้างดังกล่าว และแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษโดยปรับปรุงอัตราโทษให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ และมาตรา ๑๑๘ ทวิ เป็นมาตรการทางกฎหมายในการดูแลรักษาลำน้ำหรือทางน้ำสาธารณะไว้สำหรับให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม ปราศจากมลภาวะทางน้ำ ในขณะที่เดียวกันอาจมีการอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำได้ตามความจำเป็น เพื่อให้เป็นไปตามสิทธิของประชาชนที่เป็นเจ้าของที่ดินริมทางน้ำสาธารณะได้ใช้ทางออกสู่ทางน้ำสาธารณะ และเพื่อประโยชน์ทั่วไปในการสัญจรทางน้ำ และใช้ประโยชน์ในทางน้ำสาธารณะตามสิทธิขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย อีกทั้งเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจการคมนาคมขนส่งทางน้ำ การประมง การท่องเที่ยวทางน้ำของประเทศ และรักษาทางน้ำสาธารณะและชายฝั่งได้อย่างยั่งยืนและปลอดภัย ก่อนการตราพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๐ การปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำตามมาตรา ๑๑๗ ไม่มีโทษจำคุก มีเพียงโทษปรับเท่านั้น ทั้งเจ้าท่าไม่มีอำนาจหรือสิ่งปลูกสร้างล่วงล้ำลำน้ำได้เอง ต้องให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองรื้อถอน การบัญญัติให้มีการลงโทษจำคุกและกำหนดโทษปรับรายวันตามมาตรา ๑๑๘ โดยคำนวณค่าปรับวันละไม่เกินตารางเมตรละสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าท่า เป็นการกำหนดโทษอาญาโดยปรับตามจำนวนผลประโยชน์ที่ได้รับจากการกระทำความผิดคือจำนวนพื้นที่ที่ปลูกสร้างล่วงล้ำลำน้ำและเป็นโทษปรับตลอดระยะเวลาที่กระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย โดยไม่ทำการรื้อถอนหรือแก้ไขตามคำสั่งของเจ้าท่า ซึ่งการกำหนดโทษปรับในลักษณะนี้เหมาะสมกับลักษณะของการกระทำความผิดและจะช่วยป้องปรามการกระทำความผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อโต้แย้งของจำเลยที่ว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ มาตรา ๑๑๘ บัญญัติให้การฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๘ ทวิ วรรคหนึ่ง เป็นความผิดอาญาและมีโทษทัณฑ์เมื่อพ้นระยะเวลาที่เจ้าท่ากำหนดให้รื้อถอนอาคารหรือสิ่งอื่นใด โดยที่กระบวนการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองยังไม่ยุติ กระทบต่อสิทธิเสรีภาพของจำเลยในการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองและฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล

เกินสมควรแก่เหตุ ขัดต่อหลักนิติธรรม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง นั้น เห็นว่า แม้คำสั่งของเจ้าท่าที่สั่งให้ผู้ใดแย้งหรือถอนอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ล่วงล้ำลำน้ำจะเป็นคำสั่งทางปกครอง ซึ่งผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองมีสิทธิอุทธรณ์โต้แย้งให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองต่อหน่วยงาน ฝ่ายปกครองและฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ แต่เป็นคนละกรณีกับการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ปลูกสร้าง อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำตามมาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๑๘ ทั้งไม่มีกฎหมายบัญญัติให้ต้องรอผล การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองเสียก่อนจึงดำเนินคดีอาญาได้ การบัญญัติให้มีโทษปรับหนักขึ้น ด้วยการปรับรายวันตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าท่าเป็นการใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือบังคับให้ ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ เร่งดำเนินการรื้อถอนหรือแก้ไขอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ ของกฎหมาย ไม่เป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ ไม่ขัดต่อ หลักนิติธรรม

ข้อโต้แย้งของจำเลยที่ว่า การลงโทษปรับเป็นรายวันตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ จำเลยต้องเป็นผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ หรือได้รับอนุญาตตาม มาตรา ๑๑๗ แล้วปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตและยังคงเป็นเจ้าของหรือ ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้น และต้องเป็นผู้ที่อยู่ภายใต้บังคับคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๑๑๘ ทวิ วรรคหนึ่ง ด้วยเท่านั้น เมื่อพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๐ ไม่ได้แก้ไขมาตรา ๑๑๘ ให้มีความหมายรวมถึงเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่รับโอนอาคารหรือสิ่งอื่นใด มาจากผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ หรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๗ แล้วปลูกสร้างไม่เป็นไปตามที่ ได้รับอนุญาต จึงไม่อาจลงโทษปรับรายวันแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่รับโอนอาคารหรือสิ่งอื่นใดมา มาตรา ๑๑๘ ขัดกับหลักนิติธรรม เป็นกฎหมายที่ไม่ชัดเจนแน่นอน ใช้บังคับเป็นการทั่วไปไม่ได้ ขัดกับ หลักบุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติ เป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคสอง และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง นั้น เห็นว่า มาตรา ๑๑๘ บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ หรือผู้ใดได้รับอนุญาตตาม มาตรา ๑๑๗ แล้ว ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุก หรือปรับและปรับรายวัน เป็นบทบัญญัติที่ชัดเจน ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ใช้บังคับเป็นการทั่วไปกับ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดทุกรายที่เป็นผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ หรือเป็นผู้ที่ได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๑๑๗ แล้ว แต่ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต ไม่ขัดกับหลักบุคคล ไม่ต้องรับโทษทางอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นเป็นความผิดและ กำหนดโทษไว้ ส่วนปัญหาว่าลงโทษปรับรายวันเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่รับโอน

อาคารหรือสิ่งอื่นใดมาได้หรือไม่ เป็นการตีความกฎหมายซึ่งเป็นหน้าที่และอำนาจของศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนั้น ๆ

ข้อโต้แย้งของจำเลยที่ว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ ทวิ วรรคสอง ให้อำนาจเจ้าท่าเข้าไปรื้อถอนหรือแก้ไขอาคารได้เองทันทีอยู่แล้ว ไม่มีความจำเป็นที่มาตรา ๑๑๘ ต้องบัญญัติให้เป็นความผิดอาญาอีก ทั้งเป็นกฎหมายที่เป็นอุปสรรคในการต่อสู้คดีของจำเลยเพราะระยะเวลาในการดำเนินคดีที่ยาวนานถูกนับเป็นระยะเวลาที่ต้องชำระค่าปรับด้วย เป็นการเพิ่มภาระเกินความจำเป็นหรือจำกัดสิทธิของบุคคลเกินแก่กรณี ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง นอกจากนี้มาตรา ๑๑๘ ยังเป็นเครื่องมือให้เจ้าท่าเลือกเข้ารื้อถอนเองเพียงบางรายอันเป็นการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลแตกต่างกัน เนื่องจากกรณีเจ้าท่าไม่ใช้อำนาจบังคับเข้ารื้อถอนทันทีจะทำให้ค่าปรับรายวันที่คำนวณตั้งแต่วันที่ครบกำหนดให้รื้อถอนจนถึงวันที่รื้อถอนเสร็จเป็นจำนวนเงินที่สูงมาก การใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลแตกต่างกันทำให้กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคสาม นั้น เห็นว่ากฎหมายบัญญัติให้การฝ่าฝืนไม่รื้อถอนอาคารหรือสิ่งอื่นใดตามมาตรา ๑๑๘ ทวิ วรรคหนึ่ง เป็นความผิดทางอาญาเพื่อให้การรื้อถอนอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ปลูกสร้างฝ่าฝืนต่อมาตรา ๑๑๗ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แม้จะเป็นอุปสรรคในการต่อสู้คดีของจำเลยอยู่บ้าง แต่เมื่อคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะแล้ว ยังไม่เป็นการเพิ่มภาระเกินความจำเป็นหรือจำกัดสิทธิของบุคคลเกินแก่กรณี และแม้ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๑๘ ทวิ วรรคสอง จะกำหนดให้เจ้าท่ามีอำนาจรื้อถอนหรือแก้ไขอาคารได้เอง แต่เจ้าท่าจะมีอำนาจรื้อถอนก็ต่อเมื่อเจ้าท่ามีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารรื้อถอนหรือแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดเสียก่อน แต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารไม่ดำเนินการ หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารดำเนินการรื้อถอนตามคำสั่งของเจ้าท่าก็จะต้องถูกลงโทษปรับรายวัน การรื้อถอนเป็นหน้าที่ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองซึ่งสามารถดำเนินการได้เองอยู่แล้ว การที่เจ้าท่าเข้าดำเนินการรื้อถอนหรือแก้ไขอาคารใดหรือไม่เข้าดำเนินการรื้อถอนหรือแก้ไขอาคารใด มิใช่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

ข้อโต้แย้งของจำเลยที่ว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ เป็นกฎหมายที่กำหนดโทษทางอาญาเกินสมควรแก่เหตุ เมื่อเปรียบเทียบกับบทกำหนดโทษสำหรับการเข้าครอบครองบุกรุกหรือใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ หรือการเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตามประมวลกฎหมายที่ดิน พระราชบัญญัติป่าไม้ หรือพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ แม้จะมีโทษทั้งจำคุกและปรับแต่ไม่มีโทษปรับรายวัน เห็นว่า การกำหนดอัตราโทษในกฎหมายแต่ละฉบับเป็นดุลพินิจขององค์กรนิติบัญญัติที่กำหนดโทษให้เหมาะสมซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์

ของสังคมในขณะที่ตรากฎหมายว่า เรื่องใดที่มีผลกระทบต่อสังคมโดยรวมหรือกระทบต่อความสุขของประชาชนเป็นสำคัญก็จะกำหนดโทษให้สูงขึ้น จึงไม่อาจเปรียบเทียบกับกฎหมายฉบับอื่น มาตรา ๑๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๐ อยู่ในห้วงเวลาที่มีการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตมากขึ้น ประกอบกับสังคมตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม เมื่อการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำเป็นการขัดขวางการสัญจรทางน้ำของประชาชนและเป็นสาเหตุของการก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มาตรา ๑๑๘ จึงมิใช่กฎหมายที่มีอัตราโทษเกินสมควรแก่เหตุ

โดยสรุป พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ มาตรา ๑๑๘ ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ ไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคสาม และไม่ขัดต่อหลักบุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ มาตรา ๑๑๘ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคสาม และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง

นายจิรนิติ หะวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ